gi, küssis ta järsko: „Kus teine?“ Pois, täis hirmo ütles wärrisedes: „Aus herra, se on jo se teine!“

Kalendri tarkus.

„Ütsna immeks panna, mis innimesséd keik árrateádwad,“ ütles üks tallomees omma sõbrale, „päwa ja ku warjutamisséd ja ku loma-aiad teádwad nemmad ka ette árra.“

„Noh, kas se siis ni suur imme assi on,“ kostis teine, „eks nemmad sedda wata kalendrist!“

„No jah! tõssi kül! mul tulnud sedda melegi,“ kostis esimenne.

Kep kassuka eest.

Kingasep, kes weel keigel ello aial keppi polnud käes prukinud, kui käis, tulli üks õhto wäljast tulles keppiga koio. Ta naesterahwas küssis, miks ta nüüd ennesele keppi noutand? „Jah kallis!“ ütles kinga-meister, „mis ma siis piddin teggema, kui külm mind tee peäl tahtis árrawõtta.“